

CIREȘARII

ROATA NOROCULUI

DE CONSTANTIN CHIRIȚĂ

Este din nou vacanța de vară. Toți copiii sunt fericiți fiindcă vacanța mare a sosit. Fiecare cireșar este la casa lui. Verișoara lui Dan, Ioana i-a invitat pe cireșari să-și petreacă vacanța la bunica ei. Singurul bucuros de această propunere era Tic. Ceilalți cireșari nici nu voiau să audă de această propunere.

Maria trebuie să vină și ea la bunica Ioanei deoarece nu poate să-l lase singur pe frățiorul ei, Tic, într-un oraș străin fiindcă băiatul se poate pierde sau i se poate întâmpla ceva.

Cei trei cireșari împreună cu verișoara lui Dan, Ioana au plecat spre orașul „D” care era foarte renumit pentru bâlciul său care se ține o dată pe an. Acolo, cireșarii au întâlnit-o pe bunica Ioanei care era foarte severă, ca o profesoară. Copiii trebuie să fie prezenți la ora fixă la masă. Dacă nu vor fi prezenți ei vor fi certați de bunica Ioanei.

Prima zi, cireșarii au plecat împreună cu Ioana la renumitul bâlci. Acolo ei au văzut tot felul de culori și de lumini. Tic s-a atașat foarte mult de un joc numit „Roata norocului” unde trebuie împinsă o șipcă. La orice număr la care se oprește șipca este un premiu. Tic a tras de foarte multe ori dar nu a câștigat decât lulele negăurite și iepurași din gips. El și-a dat seama că proprietarul „Roții norocului” trișează.

A doua zi, bunica Ioanei i-a dus pe copii la muzeul din oraș. Tic s-a despărțit de ceilalți și s-a dus într-o încăpere unde a văzut niște statui foarte valoroase numite „tanagrale”. Bunica Ioanei, Ioana și cireșarii nu au mai putut vedea tanagralele deoarece acestea au fost furate. Cei trei cireșari se confruntau din nou cu o aventură. Ei i-au chemat și pe ceilalți cireșari: Victor, Ionel, Lucia și Ursu.

Tic le-a arătat tuturor cireșarilor bâlciul din oraș. Unii dintre copii au și jucat la „Roata norocului” dar n-au câștigat nimic deosebit. Tic vrea cu orice preț statuia lui Fradaburidi. Copilul și-a făcut un plan ca să fure statuia dar n-a spus nimănui.

În timp ce se plimba prin parc, Tic a văzut într-o grădină ceva strălucitor, dar nu erau decât niște cărămizi și o păpușă. Într-o zi, cireșarii s-au dus la circ unde au cunoscut un tânăr atlet. Un echilibrist pe nume Torengo l-a provocat pe Ursu la luptă. Ursu a acceptat provocarea și l-a învins cu greu pe Torengo.

Într-o zi, cireșarii au aflat șmecheria pe care o folosea proprietarul „Roții norocului”. Ei trebuiau să întorcă cuiele de pe șipcă în sens opus. Victor i-a oferit acest serviciu lui Ursu. Tic era foarte fericit fiindcă putea câștiga statuia lui Fradaburidi pe drept.

A doua zi cireșarii s-au dus în bâlci, iar Ursu a întors foarte rapid cuiele în sens opus. Cireșarii au început să joace la „Roata norocului” și au câștigat premii foarte frumoase și scumpe. Proprietarul „Roții norocului” era foarte nervos fiindcă cireșarii au câștigat toate premiile de valoare.

Tic era foarte mâhnit deoarece nu a putut câștiga statuia lui Fradaburidi. Copilul a furat statuia cu ajutorul unui lasou. Fiind foarte inteligent, Victor a descoperit în ultimul moment unde se găseau tanagrălele. Ele erau chiar în premile câștigate de cireșari. Astfel enigma tanagrălelor a fost descoperită.

Volumul al III-lea